

женени. Въ последния случай жененитѣ работятъ отдѣлно отъ момитѣ и момцитѣ. Съ тлака си служатъ често, когато нѣкоя мома се жени и трѣбва наскоро да ѝ се приготви дара. Въ такъвъ случай на тлака се свикватъ само моми. Съ тлака си служатъ и при полскитѣ работи и при правене на кжщя. Семейството, което свиква тлаката, не плаща нищо за труда, но е длъжно да храни работницитѣ. Работянето на тлака се съпровожда и завършва съ пѣсни, хора и други младежки развлечения.

ЕСНАФЪ.

Еснафътъ е сдружението на всички майстори отъ единъ и сжщъ занаятъ. Устройството на еснафа почива на обичаи и традиции. При все това едно време всички майстори сж се подчинявали безпрекословно на наредбитѣ му, а властѣта е привеждала въ изпълнение рѣшенята му. Въ всѣки занаятъ има майстори, калфи и чираци. Майстори сж всички самостоятелни работници въ занаятитѣ, които сж вещи въ работата си, иматъ си дюкянъ и работници помощници — калфи и чираци. За да стане човѣкъ майсторъ, трѣбва да чиракува по занаята, та да стане изпърво калфа. Следъ това той заявява желанието си за майсторлъкъ на майстора си, който го представлява на лонджата за утвърждаване. За да стане човѣкъ калфа, трѣбва да чиракува най-малко три години; тоя срокъ обаче не е задължителенъ и чиракуването по нѣкога трай съ години. *Калфитѣ* се произвеждатъ отъ самитѣ майстори, при което най-изкусниятъ отъ тѣхъ, ако не и най-стариятъ, заема мѣстото на *башъ* (*главенъ*) *калфа*, който се разпорежда съ работата и работницитѣ. Башъ калфата е и първиятъ кандидатъ за майсторъ. *Чирацитѣ* сж ученици въ занаята, които служатъ първоначално безплатно, за обуката. Първата година чиракътъ обикновено прислужва въ дома на майстора и само въ свободното си отъ домашната работа време се занимава съ обуката на занаята. Когато майсторътъ забележи, че чиракътъ поема работата, той постепенно го освобождава отъ домашната работа, до като се посвети съвършено на занаята; тогава му се назначава и заплата, която едно време е